

Mutual Mèdica

Reflexions mutualistes

per

LLUIS BERNET I ROIG

Les mutuals no són companyies d'assegurances; en conseqüència, allò que les fa néixer i créixer són els sentiments, no els diners, encara que aquests veritablement es necessiten i que cal tenir una cura especial en administrar-los.

En les companyies d'assegurances s'acoblen individus completament desconeguts, d'estaments socials diferents, i moguts i inspirats sols pel desig de prevenir un risc o bé de procurar-se un estalvi, que altrament els seria difícil de conquerir; en elles, tots sabem ben bé que encara que es paguen primes molt crescudes, si surt a efecte o es compleix el primer, l'assegurat hi fa un benefici, mentre en el segon cas, o sigui de no tenir lloc el risc i quedar-se amb un estalvi fet després d'un determinat nombre d'anys, l'assegurat no sols no fa cap benefici, sinó que, en realitat, en surt perjudicat econòmicament parlant. Es comprèn que així sigui, puix que les dites companyies ho són sols de negoci i no les mou altre fi que el del lucre amb els seus assegurats, i que per assolir-lo han de posar: *a)* primes elevades i fixes, *b)* generalment de 3 anys de pagament sense dret de lliberar la pòlissa per l'assegurat, *c)* inspecció facultativa molt rigorosa, *d)* limitació d'edat molt acondicionada, i àdhuc la condició de pèrdua total de primes i drets si es deixa de pagar abans de tenir consolidada la pòlissa, això és, durant els tres primers anys de firmada aquesta. Conjuntament amb altres condicions que no detallo per no fer-me pesat, fan que les dites companyies puguin fer uns càlculs força matemàtics, ja que recauen sempre en individus sense tares i que paguen primes fixes i elevades.

En les mutuals s'ajunten sempre els individus afins de classe per als mateixos fins, cobrir possibles riscos i buscar-se uns estalvis més o menys grans; però ho fan amb mitjans totalment diferents de les primeres: res de primes elevades, res de primes fixes; en elles són per derrama i tant petites com és possible per a cobrir les despeses de la mutual; res de passar tres anys amb pèrdua de tots els drets si es deixa de pagar algun d'aquests, puix se'ls reconeixen així que han pagat un sol mes, i es donen sempre totes les facilitats de pagament, i fins si queda quelcom pendent tampoc perden cap dret els beneficiaris o el malalt; res de rigorismes en la inspecció facultativa, ja que es fa quasi per formulisme; limitació d'edat, tard i irregular (vui dir poc acondicionada, ja que se suspèn periòdicament per diferents motius: fundadors, jubileus, etc.); res de perdre mai els drets adquirits. Tenint, doncs, en compte aquestes tan peculiars diferents condicions en les mutuals, fàcilment es comprendria que els càlculs, ensems que hi són força difícils de fer, mai no es pot dir que li són matemàtics; després de tot, cal tenir present que en les mutuals posen quotes extraordinàries, o bé les canvien, puix que no són fixes; són per derrama, cosa que no es pot fer en les companyies d'assegurances.

Altrament, sabeu per què les coses passen de tan altra manera en les unes que en les altres? Doncs, perquè a les mutuals, les fan néixer i créixer els *sentiments*, mentre que a les companyies d'assegurances el que les crea i les sosté són *únicament els diners*. En les mutuals es compleix la sentència *un per a tots i tots per a un*; és per